

عنوان مقاله:

مفهوم شناسی تربیتی هم نشینی برخی از اسمای الهی در قرآن

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات قرآنی و فرهنگ اسلامی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

محسن قاسمیپور - دانشیار گروه علوم قرآن و حدیث، دانشگاه کاشان

مهدی مطیع - دانشیار گروه علوم قرآن و حدیث، دانشگاه اصفهان

پیمان کمالوند - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث، دانشگاه کاشان

خلاصه مقاله:

تامل در مفهوم اسمای الهی و اوصاف پروردگار از مباحث درخور توجه در حوزه تربیت اسلامی است. خداوند در قرآن همواره از خود با اسمای حسنی یاد کرده و طبعاً معرفت به این اسما باب جدیدی از تجلی جلوه های ازلی حق تعالی را در برابر انسان می گشاید. در اهمیت بحث از صفات و اسمای الهی همین بس که از دیرباز عالمان مسلمان از عارفان و فیلسوفان گرفته تا مفسران و متکلمان به این موضوع توجه ویژه ای کرده و آثاری را رقم زده اند. تامل در آیات و حیانی قرآن حاکی از گونه های متفاوت کاربرد اسمای الهی است؛ از جمله این ساختارها هم نشینی و تاثیر و تاثر اسمای الهی در یک دیگر است. امروزه بررسی واژگان و عبارت قرآنی از منظر معناشناختی و به شیوه های متعارف و به کاررفته بین معناشناسان برجسته مانند ایزوتسویکی از محورهای مهم در حوزه تحقیقات قرآن شناسی محسوب می شود؛ و بر این اساس این مقاله پژوهش و جستاری است به روش توصیفی و تحلیلی درباره برخی اسما و صفات الهی و دریافت حکمت های تربیتی نهفته در چینش این اسما که به صورت دوگانه یا چندگانه در قرآن آمده است. توجه به چنین محورهایی به ویژه ما را در فهم و به کارگیری مولفه های مهم در فرایند تربیت انسان، در جایگاه جانشین خدا روی زمین، یاری خواهد کرد.

کلمات کلیدی:

اسمای الهی، هم نشینی اسما، حکمت های تربیتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1479199>

